

at jeg ved enhver Leilighed, naar der af Andre ved et større Arbejde har været ydet mig, være sig som Justitsminister eller som Finantsminister, en virksom Understøttelse, af fuldt Hjerte har levende paaskjønnet det og udtalt denne min Paaskjønnelse. Jeg behøver kun at henvise det ærede Medlem f. Ex. til den Maade, hvorpaa jeg i sin Tid ved Forelæggelsen af Konkursforslaget i Landsthinget omfalte Proceskommissionens Arbejde, og navnlig de Mænd, der havde udarbejdet Udfæstet, og jeg har det Held, at jeg med Hensyn til den Lov, som det ærede Medlem vel nærmest har set paa, nemlig Loven om Roesukkerbeskatning, kan henvise til mine egne Ytringer i saa Henseende. Det stod strax for mig, som om jeg havde udtalt, hvad der var min fulde Overbevisning, og det er mig meget kjært, at jeg ved at efterse Tidenden finder, at jeg huskede rigtigt. Jeg kan henvise det ærede Medlem til mine Ytringer, da jeg forelagde forskjellige Lovforslag, deriblandt Forslaget om Roesukkerbeskatningen. Der findes nemlig i Tidenden, Sp. 105, følgende Ytringer af mig: Den Mand, som under Finantsministerens Overledning forestaar hele Told-administrationen og Skattevesenet, og som gjennem en lang Erfaring har vundet et grundigt Kjenndskab til denne Bestyrelsesgren, modtog saa hurtig som muligt Opfordring til efter bedste Gode at sætte sig ind i disse nye Forhold. Han har ogsaa i denne Anledning foretaget en Undersøgelsesreise og har derefter med stor Samvittighedsfuldhed forelagt Ministeriet Resultatet af de Undersøgelser og Overveielser, som han har anstillet. Her har jeg altsaa forud ydet denne Mand min fulde Anerkjendelse; men, denne Roesukkerbeskatning fraregnet, veed jeg ellers ikke, at der har været Anledning til nogen særlig Anerkjendelse. Hvad nu selve de statistiske Undersøgelser angaar, da er det ikke blot i den Slutning af Motiverne, hvortil det ærede Medlem henviste, men allerede forinden langt udførligere og tydelig nok forklaret, at disse Oplysninger ikke ere paalidelige eller fuldstændige. Det ærede Medlem mente, at Sagen stillede sig anderledes i denne Samling end i den forrige; den Gang vare de statistiske Oplysninger nødvendige, ikke nu; i den forrige Samling skulde et vist Beløb erstattes med en anden Stats Hjælpelse, og derfor var det af Bigtighed at komme til et paalideligt Resultat med Hensyn til Størrelsen af det Beløb, hvorom det dreiede sig; men nu er det ikke Tilfældet, og altsaa er det ligegyldigt, hvor stor Nedgangen bliver. Men det ærede Medlem overser aldeles, at det maasse for ham kan være ligegyldigt, om

han kjenner Størrelsen af den Nedgang, der vil finde Sted i Skatten, men at det ikke er ligegyldigt for Finantsministeren, som skal undvære det Udbytte, der tabes ved denne Nedfættelse; for ham, for Finantserne er det ikke en ligegyldig Sag, om man har en nogenlunde bestemt Forestilling om Størrelsen af den Nedgang, der finder Sted i Skatten eller ikke. Det er altsaa en Selvfølge, at der, førend jeg overtog Finantsministeriet, var blevet gjort Forsøg paa at komme til et paalideligt Resultat i den Henseende. En af de Grunde, hvorfor jeg kun med stor Tvivl har forelagt dette Lovforslag, er netop den Usikkerhed, som senere viste sig ved Bearbejdelsen af det indsamlede Materiale. Jeg bestemte mig til at forelægge dette Forslag, fordi jeg vilde vise, at jeg, hvor jeg paa nogen Maade kunde det, gjerne vilde tage Hensyn til Bestlutninger, der synes at fremgaa som et Resultat af et almindeligt Onske hos Thingets Medlemmer. Derfor bestemte jeg mig til at forelægge denne Lov med adskillig Selvovervindelse, som jeg i Begyndelsen af dette Møde sagde. Jeg nævnedes den Gang en Banskfelighed; en anden Banskfelighed var netop, at jeg ikke var i Stand til med Sikkerhed at angive det finantsielle Resultat. Hvis nu det ærede Medlem spørger, hvorfor Oplysningerne da ere meddelte, saaledes som de ere, saa er Svaret derpaa ganske simpelt det: de ere forelagte saaledes, som de ere mig givne. Det var ikke muligt — det behøver jeg ikke at sige — at omgjøre disse forskjellige Talstørrelser; jeg kunde ikke begynde forfra; jeg havde kun Balget mellem at holde dem tilbage, og lade dem komme frem, som de vare; jeg havde ingen bedre. Jeg vil tilstaa, at jeg forelagde dem tillige for at indbyde til en vis Kritik. Det var jo muligt, at man gennem den Kritik, der fremkom her, kunde faae Leilighed til noget nærmere at vurdere Svødedresultatet. Det er Alt, hvad jeg finder det fornødent at sige med Hensyn til det ærede Medlems Bemærkninger; Alt det Andet kommer ikke mig ved; den specielle Resolution, hvorom han talte, kjenner jeg slet ikke.

Sjörning: Jeg ønsker blot at udtale, at, naar jeg før ganske i Forbigaaende talte om, at en Minister tager mulige Komplimenter til Indtægt, tænkte jeg hverken paa de Lovforslag, der ere forelagte i Aar, eller særlig paa den ærede Finantsminister, men jeg har kun villet udtale, at en Minister er berettiget til at tage Komplimenter til Indtægt og derfor ogsaa maa tage imod de Ubehageligheder, der til andre Tider maatte komme.